

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Плевен, 24.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ ЦВ. КРЪСТЕВА

Членове: РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

като разгледа докладваното от СИЛВИЯ ЦВ. КРЪСТЕВА Въззивно гражданско дело № 20234400500030 по описа за 2023 година

ПРОИЗВОДСТВО по чл. 435, ал.2, т.2 и чл. 437 ГПК.

Пред Плевенския окръжен съд по реда на чл. 437 ГПК и чл.118, ал.2 ГПК е постъпила жалба от Д. Р. С. с ЕГН***** срещу действия на ДСИ по изп. д. № 7048/ 2022 г. по описа на ДСИ при РС- Русе за налагане на запор върху 100 % от вземания на жалбоподателя по личната партида на същия за задължения общо в размер на 21 813, 86 лв., изразени в покана за доброволно изпълнение изх. № 4283/ 14. 07. 2022 г., връчена на жалбоподателя на 21. 07. 2022 г. лично. В жалбата се твърди, че средствата по личната му партида са предоставени от майка му за покриване на нуждите му от храна и лекарства. Отправено е искане за отмяна на действията на ДСИ по наложения запор.

Взискателят и ответник по жалбата Окръжен съд – Русе е изразил писмено становище, че жалбата е неоснователна, тъй като средствата по личната партида на жалбоподателя не попада в хипотезите на чл. 444 ГПК, не са получено трудово възнаграждение или пенсия по смисъла на чл. 446 ГПК, съответно помощи или обезщетения съгласно чл. 446а ГПК.

По делото е представено писмено становище на ДСИ по чл. 436, ал.3, изр. 2 ГПК, в което е посочено, че жалбата е неоснователна, тъй като по

делото е установено, че жалбоподателят не работи и не получава възнаграждение от труд и средствата му по личната партида нямат такъв характер, поради което не представляват „несеквестируем доход“ по смисъла на чл. 446 ГПК и не са защитени от принудително изпълнение. В мотивите на ДСИ е отразено, че разпоредбите на чл. 444 – 447 ГПК ограничават изпълнението върху определени вещи и вземания по социални съображения, за да бъдат задоволени базовите потребности на длъжника и неговото семейство като подслон, средства за храна, медикаменти, които по отношение на жалбоподателя се осигуряват от държавата чрез съответните средства по бюджета на МП с оглед на това, че жалбоподателя изтърпява наказание „лишаване от свобода“.

ПЛЕВЕНСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, счита за установено следното :

ЖАЛБАТА е подадена в законоустановения срок (ПДИ е получена от жалбоподателя на 21. 07. 2022 г. и жалбата е подадена на 27. 07. 2022 г.) по чл. 436, ал.1, изр. 1 ГПК. Жалбата е подадена от лице, което е активно легитимирано да подаде жалба срещу надлежен акт на ДСИ по чл. 435, ал.3, т.2 ГПК, поради което е ДОПУСТИМА.

По същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

От доказателствата по делото става ясно, че жалбоподателят изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – гр. Белене към момента на образуване на изпълнителното производство и към настоящия момент.

От приложеното копие от изпълнително производство при ДСИ – Русе става ясно, че същото е образувано по представен изпълнителен лист № 95 от 05. 07. 2022 г. издаден по н. о. х. д. №20204500200694/ 2020 г. по описа на ОС- Русе, съгласно който жалбоподателят е осъден да заплати на ОС- Русе сумата от 20 000 лв., представляваща глоба в полза на бюджета на съдебната власт и сумата от 5, 00 лв. държавна такса за издаване на изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт.

От данните по изпълнителното производство става ясно, че ДСИ е наложил запор върху възнаграждението за положен труд и личната партидна сметка на жалбоподателя за общо задължение към 07. 07. 2022 г. в размер на

21 813, 86 лв.

В изпълнителното производство се установява, че жалбоподателят не полага труд, съответно не получава трудово възнаграждение и по личната партидна сметка не са постъпили средства от трудово възнаграждение, пенсия, обезщетение или помощи. Жалбоподателят посочва в жалбата, че това са средства предоставени от майка му за закупуване на храна и лекарства, като е посочил, че произходът на тези средства е инвалидна пенсия на майката.

Вещите и вземанията на длъжника, които са несеквестрируеми, са изрично определени в разпоредбите на чл. 444, чл. 446 и чл. 446а ГПК- това са определени вещи, съответно трудови възнаграждения, пенсия, помощи или обезщетения, които са преведени по банкова сметка на длъжника. В случая майката на жалбоподателя е превеждала по личната партидна сметка на жалбоподателя в затвора парични суми за неотложни нужди на жалбоподателя, както той посочва. По делото не е изследван въпросът за произхода на средства, които е предоставяла майката на жалбоподателя, тъй като това е ирелевантен факт за настоящото производство. Дори и да се приеме, че майката е предоставяла средства от личната си инвалидна пенсия, преведените суми по личната партидна сметка на жалбоподателя не представляват несеквестрируем доход, тъй като не са негова лична пенсия, а са предоставени от личната пенсия на трето лице, в случая майката на жалбоподателя. Що се отнася до това, че тези средства са предоставени на жалбоподателя за закупуване на храна, следва да се има пред вид, че на същия се осигуряват средства от държавния бюджет за неговия престой в затвора, като се покриват нуждите му от подслон, храна, лекарства и др. По тези съображения законодателят не е посочил други допълнителни средства като несеквестрируеми за покриване на базисни нужди на лишените от свобода.

С оглед изложеното съдът приема, че средствата по личната партидна сметка на жалбоподателя в затвора не са несеквестрируем доход по смисъла на чл. 444 – 447 ГПК, поради което действията на ДСИ за заповед на тези средства в пълен размер са законосъобразни и жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 437 вр. чл. 435, ал.3, т.2

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Д. Р. С. с ЕГН*** срещу действия на ДСИ по изп. д. № 7048/ 2022 г. по описа на ДСИ при РС- Русе за налагане на заповед върху 100 % от вземания на жалбоподателя по личната му партидна сметка в Затвора – гр. Белене за задължения общо в размер на 21 813, 86 лв., изразени в покана за доброволно изпълнение изх. № 4283/ 14. 07. 2022 г., за които жалбоподателят твърди, че са несеквестрируеми.**

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 437, ал.4 ГПК не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____